

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/172/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814204118
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814204118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobcov: 1/ Q. O., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Y. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom W., E. XX, 3/ U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., X. XXX/XX, všetci právne zastúpení JUDr. Annou Kubíkovou, advokátkou, so sídlom Hečkova 2, Bratislava, IČO: 30 852 013, proti žalovaným: 1/ U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Q. O. XXX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom Q. XXX/XX, A., 2/ U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, A. G. v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobcov 1/, 2/, 3/ a žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/64/2014-98 zo dňa 27. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým určil, že kúpno-predajná zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/, datovaná dňom 04.09.2012 v znení dodatku datovanom dňa 14.10.2012, zavkladovaná Správou katastra Námestovo dňa 29.11.2012 pod V 1750/2012 je v plnom rozsahu neplatná a vo výroku III., ktorým žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov konania voči žalovanej 2/ nepriznal, **p o t v r d z u j e .**

Výrok II. rozsudku, ktorým okresný súd uložil povinnosť žalovanému 1/ nahradiť trovy konania žalobcom 1/ až 3/ **m e n í** tak, že žalovaný 1/ je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcom 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 624,60 eur k rukám právnej zástupkyne žalobcov 1/ až 3/ JUDr. Anny Kubíkovej, advokátky, so sídlom Hečkova 2, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaný 1/ je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcom 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 128,30 eur k rukám právnej zástupkyne žalobcov 1/ až 3/ JUDr. Anny Kubíkovej, advokátky, so sídlom Hečkova 2, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobcom 1/ až 3/ voči žalovanej 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vo výroku I. určil, že kúpno-predajná zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/, datovaná dňom 04.09.2012 v znení jej dodatku datovanom dňa 14.10.2012, zavkladovaná Správou katastra Námestovo dňa 29.11.2012 pod V 1750/2012, je v plnom rozsahu neplatná, vo výroku II. žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobcom 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 302,46 eur, ich zaplatením právnej zástupkyne žalobcov 1/ až 3/ JUDr. Anne Kubíkovej, advokátke, Hečkova č. 2, Bratislava, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a výrokom III. žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov konania voči žalovanej 2/ nepriznal.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná 2/ ako podielová spoluvlastníčka neponúkla kvalifikovaným spôsobom v písomnej forme žalobcom 1/ až 3/ ako podielovým spoluvlastníkom svoj podiel k spoločným nehnuteľnostiam na odkúpenie predtým, než podiel previedla na žalovaného 1/ kúpnu zmluvou zo dňa 04.09.2012. Žalovaná 2/ pritom mala povinnosť ponúknuť svoj podiel ostatným podielovým spoluvlastníkom vrátane žalobcov 1/ až 3/, pretože sa nejednalo o prevod blízkej osobe. Blízku osobu definuje § 116 Občianskeho zákonníka tak, že je ňou príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel, pričom iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako ujmu vlastnú. V tomto smere je rozhodujúce, že medzi osobami, ktoré možno na základe uvedenej zákonnej definície považovať za osoby sebe navzájom blízke, musí existovať rodinný alebo obdobný pomer a zároveň v prípade, že by jedna z nich utrpela ujmu, túto by musela dôvodne druhá osoba pociťovať ako vlastnú ujmu, čo samozrejme platí aj obrátene. Inými slovami nejedná sa o blízke osoby v prípade, že by len jedna z týchto osôb pociťovala utrpenú ujmu ako vlastnú a druhá, naopak, nie. Ako vyplynulo z vyjadrení žalovaných, nie sú príbuznými v priamom rade, súrodenci ani manželia. Rovnako ich nemožno pokladať ani za osoby blízke, pretože i keď sú značne vzdialenou rodinou, nebol preukázaný medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ žiaden kvalitatívny vzťah kvalifikovateľný tak, že v prípade utrpenia ujmy jedného z nich by druhý pociťoval utrpenú ujmu ako vlastnú. Žiaden zo žalovaných ani len nenaznačil, že by si boli akokoľvek takto blízki, naopak z ich vyjadrení je evidentné, že sú osobami zo vzdialenejšej rodiny a ich vzájomný vzťah tento rámec nijako neprekračuje.

Za uvedeného stavu žalobcovia 1/ až 3/ ako podieloví spoluvlastníci mali podľa okresného súdu predkupné právo v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka, ktoré žalovaná 2/ porušila tým, že im nedala písomnú ponuku obsahujúcu všetky podmienky, za ktorých bola ochotná svoj spoluvlastnícky podiel odpredať. V takom prípade ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka určuje, že ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa § 140, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Navrhovatelia sa najskôr listami a následne aj samotným podaním žaloby (§ 41 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku), ktorá bola doručená obom žalovaným ako účastníkom kúpnej zmluvy, účinne dovolali jej relatívnej neplatnosti. V dôsledku toho je napadnutá kúpna zmluva relatívne neplatnou. Okresný súd preto, vychádzajúc z citovaných ustanovení určil, že predmetná zmluva medzi žalovanými 1/ a 2/ je neplatnou, vysloviac iba presnejšie to, čoho sa žalobcovia 1/ až 3/ formuláciou žalobného petitu domáhali. Naliehavý právny záujem žalobcov (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku) spočíval v tom, že na podklade podanej žaloby vyhlásené rozhodnutie je spôsobilým podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností podľa § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v platnom znení, ktorý zápis síce nemá priamy dopad na stav ich spoluvlastníckych podielov (obnoví sa iba pôvodný zápis spoluvlastníctva žalovanej 2/), bude tým ale vyriešená právna neistota žalobcov v otázke, či sú v spoluvlastníckom vzťahu so žalovanou 2/ alebo so žalovaným 1/. Prvostupňový súd nevykonal dokazovanie kúpnu zmluvou, na podklade ktorej sa žalobcovia 1/ až 3/ stali spoluvlastníkmi pozemkov E-KN parcela č. 3175/1 a č. 3175/101 vedených na LV č. XXXX k. ú. W.. Za stavu, kedy žalobcovia podľa katastrálnych zápisov nadobudli spoluvlastnícke podiely kúpnyimi zmluvami ešte v roku 2003 (žalobcovia 1/ a 2/ kúpnu zmluvou V 689/2003, ako aj osvedčením o vydržaní zo dňa 25.11.2012, žalobca 3/ kúpnu zmluvou V 1010/2002) a zástupkyňa žalovaného 1/ mala až v súčasnosti (teda po vyše 10 rokoch) zistiť, že v kúpnych zmluvách tieto parcely žalobcovia uvedené nemajú, jednalo by sa iba o tzv. skutkový omyl, ktorý by mal za následok nadobudnutie spoluvlastníckych podielov žalobcami k týmto údajne v zmluvách opomenutým pozemkom vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Odhliadnuc od toho však okresný súd nedopíňal dokazovanie v tomto smere predovšetkým preto, že z výpisu z LV č. XXXX k. ú. W. je zrejmé, že tam vedené E-KN parcely č. 3175/1 a č. 3175/101 boli vytvorené (pravdepodobne z iných parciel) niekedy v roku 2011 (čoho dôkazom je bližšie neidentifikovaný zápis vykonaný záznamom pod Z 2537/2011 pri každom z evidovaných spoluvlastníkov, ktorí nadobudli podiely do roku 2011), a teda v roku 2003 tieto parcely v kúpnych zmluvách žalobcov uvedené ani byť nemohli. Len záverom sa uvádza k tvrdeniam žalovaného o porušení predkupného práva žalovanej 2/ v minulosti, že porušenie predkupného práva spôsobuje právne následky až v prípade dovolania sa relatívnej neplatnosti scudzovacej zmluvy. Dokým sa jej dotknutá osoba nedovolá, právny úkon je platným s tým, že právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. Pokiaľ potom žiadne presnejšie tvrdenie ani dôkaz zo strany žalovaného 1/ v tomto smere označený ani predložený nebol, nebolo potrebné sa bližšie touto otázkou v konaní zaoberať, rovnako ako bezpredmetným bolo zaoberať sa otázkou výšky dojednanej kúpnej ceny.

O trovách konania medzi žalobcami 1/ až 3/ a žalovaným 1/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešným žalobcom priznal náhradu účelne vynaložených trov

konania a trov právneho zastúpenia voči neúspešnému žalovanému 1/. Prvostupňový súd preto priznal úspešným žalobcom náhradu trov konania spoločne a nerozdielne vo výške 99,50 eur a z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 302,46 eur voči žalovanému 1/. Žalobcom uplatnené náhrady za cestu právnej zástupkyne na pojednanie dňa 27.10.2014 a s tým súvisiaci nárok na náhradu za stratu času vyhodnotil ako neúčelne vynaložené trovy konania, a preto im náhradu trov nepriznal. Náhradu trov konania žalobcom voči žalovanej 2/ nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 1/, keď uviedol, že neexistuje žiadny dôkaz o tom, že žalobcovia v 1/ a v 2/ rade nadobudli k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. W. kúpnu zmluvou V 689/03 spoluvlastnícky podiel k tam zapísaným nehnuteľnostiam v podiele 13/72. Tiež žalobca v rade 3/ nenadobudol k uvedeným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy V 1020/2002 spoluvlastnícky podiel v 1/8. Okresný súd vo veci nevykonal žiadne dôkazy na zistenie materiálnej pravdy, dôsledného zistenia skutkového stavu, nežadovávajú si listiny potrebné pre rozhodnutie, z uvedených dôkazov vyzistil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v rade 1/ až 3/ k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. W., žalovanú v rade 2/ nevypočul ako účastníka konania, v písomnom vyhotovení rozsudku, konkrétne vo výroku, sa odchyľil od petitu návrhu žalobcov, ktorí žiadali vysloviť neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorá bola zavkladovaná na Okresnom úrade Námestovo. Na základe takto formulovaného petitu, ktorí žalobcovia do vyhlásenia rozsudku nezmenili a jeho vadu neodstránili, mal okresný súd návrh zamietnuť. Rovnako nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu, ktorý ho zaviazal na náhradu trov konania, keďže vo všeobecnosti povinným z predkupného práva je predávajúci a nie kupujúci. Predávajúci je povinný ponúknuť spoluvlastnícky podiel ostatným spoluvlastníkom a nie kupujúci. Keďže nemal takúto možnosť, nemal preto ani povinnosť. Ak mal súd za to, že voči žalovanej v rade 2/ je dôvodné použitie § 150 O. s. p., potom mal náhradu trov žalobcom nepriznať.

Žalobcovia v rade 1/ až 3/ podali odvolanie, a to v časti nepriznaných trov konania. Žalobcovia nesúhlasia s odôvodnením súdu, že tým, že si zvolili právneho zástupcu, už nemajú nárok na náhradu cestovného či na náhradu straty času spojeným s ich právnym zastúpením. Nárok žalobcov je v plnom rozsahu v súlade so zákonom a je takto i akceptovaný v súdnej praxi. Tým, že si účastník zvolil vzdialenejšieho právneho zástupcu, volí ho tak preto, že jeho zastupovanie považuje za nevyhnutné pre dosiahnutie úspechu vo veci a má k nemu plnú dôveru, pričom zároveň takýto účastník berie na seba aj riziko, že v prípade neúspechu v spore znáša všetky tieto jeho zvýšené trovy tento účastník. Žalovaný 1/ v plnom rozsahu zavinil to, že vznikli trovy konania, keďže žalovaná v rade 2/ mala záujem vrátiť vec do pôvodného stavu.

Žalobcovia v rade 1/ až 3/ podali vyjadrenie k odvolaniu žalovaného v rade 1/, v ktorom uviedli, že nie je pravdou, že by žalobcovia v rade 1/ a 2/ vydržali podiel 4/72 až potom, čo došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi žalovanými v rade 1/ a 2/. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 28.04.2003 došlo k zápisu žalobcov v rade 1/ a 2/ na list vlastníctva v podiele 13/72 a rovnakým spôsobom došlo k prevodu predmetnej pkn. parc. č. 3175/1 i na žalobcu v rade 3/ v podiele 1/8, ktorý nadobudol všetky nehnuteľnosti z LV č. XXX od U. D. kúpnu zmluvou zo dňa 04.01.2001 zavkladovanou v katastri nehnuteľností v roku 2003. Súd teda správne vyhodnotil, že u žalobcov v rade 1/ a 2/ sú na liste vlastníctva zapísané dva právne tituly nadobudnutia nehnuteľnosti (kúpna zmluva 13/72 a vydržanie 4/72), nebolo potrebné vykonávať nehospodárne konanie a zaoberať sa dokazovaním ohľadom kúpy, keďže žalobcovia v 1/ a 2/ rade nadobudli k týmto nehnuteľnostiam ďalší spoluvlastnícky podiel 4/72 vydržaním. Ďalej uviedli, že namietaný petit žalobcov bol a je určitý a zrozumiteľný, rovnako aj obsah podanej žaloby a je len vecou súdu, ako naformuluje žiadaný výrok. V súvislosti s uvedeným poukázali na ust. § 153 ods. 2 O. s. p. Viazanosť s návrhom znamená neprekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, či iné plnenie, než čoho sa domáhali. Žalobca nemá povinnosť formulovať návrh rozsudku, ale iba formulovať návrh na začatie konania tak, aby bolo z neho zrejmé, čoho sa domáha. Podľa žalobcov žalovaný v rade 1/ sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti ani za porušenie predkupného práva a ani za vedenie súdneho konania.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku, ktorým žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov konania nepriznal voči žalovanej 2/, potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.. Výrok o trovách konania voči žalovanému 1/ odvolací súd zmenil podľa ust. § 220 O. s. p., pretože neboli dôvody pre jeho zrušenie a ani potvrdenie.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje.

Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ust. § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ust. § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom proti rozhodnutiu vo veci samej, v danom prípade žalovaného 1/, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

Odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd riadne zistil skutkový stav a správne ustálil právny záver vyslovený rozsudkom prvostupňového súdu o neplatnosti predmetnej kúpno-predajnej zmluvy. K napadnutému nedostatku aktívnej legitímácie žalobcov 1/, 2/, 3/, výlučne u nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX odvolací súd udáva, že sa nestotožňuje s touto námietkou, nakoľko žalobcovia v rade 1/ a 2/ nadobudli podiel 4/72 k predmetným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX už dňa 25.11.2011 podľa osvedčenia zo dňa 25.11.2011, a teda nepochybne predtým, než bola dňa 04.09.2012 uzatvorená kúpno-predajná zmluva medzi žalovanými v rade 1/ a 2/. Už i zo zápisu na predmetnom LV č. XXXX vyplýva, že osvedčenie o vydržaní žalobcov v rade 1/ a 2/ bolo na LV zapísané pod položkou zmien 27/12, pričom kúpno-predajná zmluva medzi žalovanými 1/ a 2/ bola zapísaná až pod položkou zmien 228/12, a teda zjavne neskôr. Nemožno teda konštatovať, že v čase uzatvárania kúpno-predajnej zmluvy medzi žalovanými 1/ a 2/ nedošlo k porušeniu predkupného práva žalobcov 1/ a 2/. Okrem toho sa odvolací súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v prípade akýchkoľvek pochybností o platnosti vtedajšieho prevodu by žalobcovia 1/ až 3/ nadobudli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX i titulom vydržania, keďže na strane žalobcov 1/ až 3/ už uplynula i 10-ročná vydržacia lehota pre vznik vlastníctva vydržaním, čo správne skonštatoval aj prvostupňový súd.

Taktiež námietka odvolateľa ohľadne odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nevypočítania žalovanej v rade 2/ a žalovaného v rade 1/ je nedôvodná. Žalovaný v rade 1/ bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, mal možnosť zúčastniť sa pojednávania, avšak túto možnosť nevyužil a ani nepožiadaval o odročenie pre jeho neúčast', pričom bol právne zastúpený. Z uvedeného možno vyvodiť, že nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, keďže žalovaný v rade 1/ sa jej dobrovoľne vzdal tým, že sa bez ospravedlnenia pojednávania nezúčastnil. Pokiaľ ide o žalovanú v rade 2/, táto bola taktiež riadne predvolaná, mala možnosť zúčastniť sa pojednávania, avšak túto nevyužila s ohľadom na svoj vek s tým, že vo veci sa písomne vyjadрила, kde nárok navrhovateľov nespochybnila, len uviedla, že nemala v úmysle porušiť Zákon o spoluvlastníckom práve, avšak nepoprela uzavretie kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom súdneho sporu. Preto pokiaľ súd akceptoval ospravedlnenie žalovanej v rade 2/, nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, keďže žalovaná v rade 2/ toto svoje právo nevyužila.

Okrem toho neobstojí ani námietka o tom, že súd sa odchýlil od petitu žalobcov 1/ až 3/, nakoľko petit žalobcov bol určitý a zrozumiteľný, rovnako aj obsah podanej žaloby, preto bolo len vecou súdu, ako

sformuluje žiadaný výrok. Nebolo nevyhnutné uvádzať do petitu konkrétne nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom napadnutej zmluvy. Podľa odvolacieho súdu nie je vadou rozsudku, že okresný súd sa odchyľil od petitu žalobcov v rade 1/, 2/, 3/, pokiaľ vo svojom výroku uviedol namiesto Okresného úradu Námestovo vtedajšiu správu katastra, keďže išlo o zákonnú zmenu a rovnako nie je vadou petitu, pokiaľ žalobcovia v petite neuviedli predmet napadnutej zmluvy. Všetky skutočnosti týkajúce sa uplatneného nároku vyplývali zo žaloby, a pokiaľ by súd potreboval formulovať výrok so špecifikovaním nehnuteľností, nič by uvedenému postupu nebránilo, nakoľko žalobca nemá podľa § 79 ods. 1 O. s. p. povinnosť formulovať návrh rozsudku, ale iba návrh na začatie konania tak, aby z neho bolo zrejmé, čoho sa domáha. Všetky skutočnosti, ktoré okresný súd vo výroku uviedol, vyplývali zo žaloby a jej dôkazov, a preto námietky vytykané žalovaným v rade 1/ vykazujú znaky prílišného formalizmu, ktorý judikatúra Ústavného súdu SR vo viacerých rozhodnutiach vytýka.

Výrok o trovách, ktorým žalobcom 1/ až 3/ nepriznal prvostupňový súd náhradu trov, potvrdil z dôvodov hodných osobitného zreteľa voči žalovanej v rade 2/, ktorý riadne odôvodnil prvostupňový súd a s ktorými dôvodmi sa odvolací súd plne stotožnil.

Výrok o trovách konania, ktorým žalobcom 1/ až 3/ priznal trovy konania voči žalovanému 1/ zmenil podľa § 220 O. s. p. z toho dôvodu, že týmto prináležia i uplatnené náhrady za cestu právnej zástupkyne na pojednávanie dňa 27.10.2014 a s tým súvisiacu náhradu za stratu času počet km 640, základná náhrada 0,183 eur, spotreba 6 litrov, cena PHM 1,519 eur.

Výpočet náhrady za cestovné:

a) základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 eur x 640 km 117,12 eur,
b) náhrada za PHM 640 km x 0,06 x 1,519 eur 44,20 eur,
spolu náhrada za cestovné 161,34 eur

Právnej zástupkyne žalobcov patrí aj náhrada za stratu času podľa § 15 písm. b), § 17 ods. 1, 2 vyhlášky 655/2004 Z.z., a to Bratislava - Námestovo 13,40 x 12 = 160,80 eur. Trovy právneho zastúpenia spolu činia 624,60 eur. Žalobcom priznal aj náhradu za zaplatený súdny poplatok.

V súvislosti s účelnosťou trov právneho zastúpenia odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5M Cdo/21/2009 zo dňa 09. novembra 2010, podľa ktorého postup okresného súdu smerujúci k tomu, že z nákladov na právne zastúpenie vylúčil náhradu cestovného a náhradu za stratu času (v tomto prípade uplatňovaných v súvislosti s účasťou na pojednávaní súdu len preto, že sídlo advokátskej kancelárie sa nenachádza v obvode sídla konajúceho súdu, alebo bydliska účastníka konania, nezodpovedá sledovanému cieľu tak, ako to má na mysli § 142 až § 150 O. s. p. a dotknutá právna úprava o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) v spojení s čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 2 ods. 3 Ústavy SR a ústavne konformnému výkladu reprezentovaného Ústavným súdom SR v tom, že zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon, tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne (porov. napr. II. ÚS 31/04).

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 2 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., keďže žalobcovia mali plný úspech vo veci. Prináležia im trovy právneho zastúpenia jednak za 1 úkon právnej pomoci, a to podanie odvolania vo výške 37,35 : 2, t.j. 18,70 eur, keďže ide o odvolanie nie do merita veci v zmysle ust. § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby - odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu, ako aj režijný paušál vo výške 8,39 eur spolu 27,09 eur. Okrem toho prináleží odmena za 1 úkon právnej pomoci (spoločnej) 92,78 eur + 8,39 eur režijný paušál a úkon - vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej, spolu 128,30 eur.

Žalobcom v rade 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rade 2/ odvolací súd nepriznal, vychádzajúc z ust. § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O. s. p.. Z písomného podania žalovanej v rade 2/ je zrejmé, že do tohto sporu sa dostala iba v dôsledku nedokonalnej znalosti zákona, čo však vzhľadom na jej vysoký vek je pochopiteľné a ospravedliteľné. Preto prihládajúc na jej vysoký vek a nepriaznivý

zdravotný stav, ktoré okolnosti spolu s nízkym dôchodkom, vykazujú znaky dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.